

بررسی قرارداد EPC و مقایسه آن با سایر قرارداد های جاری در کشور

نگین اطهری^۱، جمشید سلحشور^۲

۱- کارشناس ارشد عمران-مدیریت ساخت و پروژه-شرکت نصب و تعمیرات نیروگاه های خوزستان

۲- استادیار دانشکده فنی و مهندسی-دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

negin_athari@yahoo.com

خلاصه

تحقق اهداف کلان اقتصادی- اجتماعی نیازمند ایجاد زیر ساختهای مختلف در کلیه بخشهای اقتصادی است و لذا لازم است که طرحها و پروژه های مناسب که هر کدام سهمی در حرکت کشور به سمت اهداف برنامه دارند، در بخشهای اقتصادی تعریف شوند. در این میان علاوه بر شناسایی و تعریف دقیق و با توجه به وجود ساختارهای متعدد قراردادی جهت اجرای طرحها و پروژه های عمرانی باید فرمت قراردادی مناسب که تطابق بیشتری با ویژگیهای طرح دارد انتخاب شود. قراردادهای EPC روشی مناسب و مطمئن برای انجام پروژه های بزرگ صنعتی در جهت نیل به چنین اهدافی می باشد. مساله مهم دیگری که در این راستا حائز اهمیت است جذب سرمایه های داخلی و خارجی، کاهش تعهدات کارفرما و ریسک کارفرما میباشد. در این تحقیق، با نگاهی به روش های قراردادی اجرای پروژه های زیر بنایی و ارائه مزیت ها و معایب آنها، معیارهای تأثیر گذار در انتخاب نوع روش با مطالعه ساختار روشهای قراردادی و دستورالعمل های سازمان مدیریت و برنامه ریزی و سازمان خصوصی سازی کشور و نیز اصل ۴۴ شاخص ها و عوامل تأثیر گذار تهیه شده است. پس از رتبه بندی این روشها به وسیله امتیازدهی، روش EPC در اولویت روش های قراردادی قرار گرفت.

کلمات کلیدی: روش های قراردادی، امتیازدهی، EPC

مقدمه

تحقق اهداف کلان اقتصادی- اجتماعی که در چشم انداز بیست ساله کشور و برنامه های پنج ساله توسعه اقتصادی- اجتماعی تصریح شده اند نیازمند ایجاد زیر ساختهای مختلف در کلیه بخشهای اقتصادی است و لذا لازم است که طرحها و پروژه های مناسب که هر کدام سهمی در حرکت کشور به سمت اهداف برنامه دارند، در بخشهای اقتصادی تعریف شوند. ناگفته پیداست که موفقیت لازم این طرحها و پروژه ها، موفقیت کشور را تضمین می نماید. در این میان علاوه بر شناسایی و تعریف دقیق انواع قراردادهای مختلف، با توجه به وجود ساختارهای متعدد قراردادی جهت اجرای طرحها و پروژه های عمرانی، باید فرمت قراردادی مناسب که تطابق بیشتری با ویژگیهای طرح دارد انتخاب شود. در این شرایط ضمن اطمینان از اجرای مناسب پروژه می توان از فرصتهای مختلف تامین مالی که امروزه جهت پیشرفت سریعتر پروژه ها مورد استفاده قرار می گیرد و نیز به تناسب بهره برداری استفاده کرد. طی سالهای اخیر، بازار کارهای اجرایی به سمت قراردادهایی سوق پیدا کرده است که در آنها مبلغ نهایی و زمان تکمیل کار تضمین شده باشد. این موضوع کارفرما را به سمت قراردادهای جدید مهندسی چون BOT، EPC^۱، و قراردادهای بیع متقابل و فاینانس سوق می دهد. قراردادهای EPC روشی مناسب و مطمئن برای انجام پروژه های بزرگ صنعتی در جهت نیل به چنین اهدافی می باشد. مساله مهم دیگری که در این راستا حائز اهمیت است جذب سرمایه های داخلی و خارجی، کاهش تعهدات کارفرما و ریسک کارفرما می باشد. ایمان امید پور در پایان نامه کارشناسی ارشد خود به بررسی و اولویت بندی روشهای قراردادی برای اجرای پروژه های زیر بنایی با استفاده از رویکرد تصمیم گیری چند معیاره پرداخت. در این تحقیق با توجه به اهدافی که برای آن در نظر گرفته شده است ابتدا کلیه روشهای قراردادی متعارف که جهت اجرای طرحهای عمرانی به کار گرفته می شوند، شناسایی و مورد بررسی قرار گرفته و سپس از طریق مصاحبه با تصمیم گیران مرتبط با معیارهایی که جهت تصمیم گیری برای گزینش یک روش خاص برای یک پروژه خاص مورد استفاده قرار می گیرند، مشخص شده است. عبدالعزیز ساعدی نیا در پایان نامه کارشناسی ارشد خود به بررسی نقد و بررسی روش موجود ارزیابی پیشنهاد فنی پیمانکاران طرح و ساخت (EPC) و ارائه روش اصلاحی جهت ارتقاء آن پرداخت و مراحل ارزیابی کیفی و فنی مناقصات EPC را در شرکت مناطق نفت خیز جنوب بصورت پیشنهادی در پایان نامه خود ذکر نمودند. در این تحقیق، با نگاهی به روش های

¹. Build-Operate-Transfer

². Engineering-Procurement-Construction